

“Το Μαγικό Φτερό”
της Καλλιόπης- Ουζούν Ανδρέου

*Γράφει η Φωτεινή Γεωργιάδου, Ειδική Παιδαγωγός

Ένα από τα σημαντικότερα οφέλη των παραμυθιών είναι ότι υπερβαίνοντας το χώρο και το χρόνο περιγράφουν προβλήματα- ζητήματα της πραγματικής ζωής και δίνουν την ευκαιρία σε γονείς και παιδαγωγούς να επεξεργαστούν με τα παιδιά δύσκολα και σοβαρά θέματα όπως οι σωματικές αδυναμίες, οι ενδοοικογενειακές

συγκρούσεις, η ζήλεια, η βία, ο σχολικός εκφοβισμός, ο χωρισμός, η απώλεια αγαπημένων προσώπων. “Η μαγεία των παραμυθιών όχι μόνο δεν αποκρύπτει την πραγματικότητα των κοινωνικών σχέσεων, αλλά την αποκαλύπτει με το να τις κατανοομάζει, να σκληραίνει τις γραμμές τους”, όπως εύστοχα επισημαίνει ο Jean Georges .

Τα παραμύθια θέτουν ηθικά και υπαρξιακά διλήμματα με απλό και έμμεσο τρόπο, επιτρέπουν στα παιδιά να ανοίξουν ένα εσωτερικό διάλογο με την ιστορία, να ταυτιστούν με τους ήρωες και να αισθανθούν αφενός, πως είναι ικανά για πράγματα που θεωρούσαν αδύναμα, αφετέρου, να κατανοήσουν ότι οι αδυναμίες τους είναι αποδεκτές. Μέσω των συμβολισμών τα παιδιά κατορθώνουν να ενώσουν το πραγματικό κόσμο με εκείνον του παραμυθιού, ενώ η τελική κάθαρση - λύση τα οδηγεί να αναπτύξουν μηχανισμούς διαχείρισης και αντιμετώπισης προβλημάτων.

Το **“Μαγικό Φτερό”** πραγματεύεται την ιστορία της Τίμπης. Η Τίμπη είναι ένα σπουργίτι που ζει στο δάσος με τη μητέρα και τις αδερφές της. Έχει μια ιδιαιτερότητα που την κάνει ξεχωριστή, ένα φτερό μικρότερο από το άλλο. Η ιδιαιτερότητά της αυτή αποτελεί την αιτία να την περιγελούν οι συμμαθητές της. Όλα αλλάζουν όμως όταν έρχεται η Κόνυ το αηδόνι, μια καινούργια μαθήτριά στην τάξη που εμπνέει την Τίμπη να πετύχει όλα της τα όνειρα.

“Η διαφορετικότητα είναι αυτή που δίνει νόημα στη ζωή. Η φιλία είναι πολύ σημαντική για όλους! Όμως το πιο βασικό πως η μαγεία βρίσκεται μέσα μας, αρκεί να το πιστέψουμε...”

Το **“Μαγικό Φτερό”** είναι ένα παραμύθι που “θίγει” το κοινωνικό- παιδαγωγικό φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού και θέτει στα παιδιά ένα σημαντικό ηθικό δίλημμα αναφορικά με τη θέση - του ρόλο που καλούνται να αναλάβουν όντα παρόντα σε ένα περιστατικό επιθετικής συμπεριφοράς που τεκταινείται στο σχολικό περιβάλλον. Θα είναι αυτή του θύτη, του θύματος του απλού παρατηρητή ή αυτού που ενθαρρύνει και βοηθάει το θύμα να βρει τη δύναμη ώστε να υπερβεί τον εαυτό και να μπορέσει τελικά να βγει από το φαύλο κύκλο των αρνητικών επιθετικών πράξεων; Το λυτρωτικό τέλος του παραμυθού “προσφέρει” με αριστοτεχνικό τρόπο στα παιδιά τη μαγική λύση σε κάθε πρόβλημα που αντιμετωπίζουν, λύση που δεν είναι άλλη από την πίστη στον εαυτό και την άντληση εσωτερικής δύναμης.

“Κανείς και τίποτα δε μπορεί να σταθεί εμπόδιο όταν κάτι το θέλεις πολύ.”

Η **Καλλιόπη Ουζούν Ανδρέου** προτάσσει την σπουδαιότητα της φιλίας, της αγάπης, της αλληλεγγύης , της προσφοράς και της αποδοχής. Με έξυπνο και έμμεσο τρόπο “διδάσκει” στα παιδιά να αποδέχονται και να σέβονται τη διαφορετικότητα, να πιστεύουν στον εαυτό τους , να αγωνίζονται για τα όνειρα τους , να θέτουν στόχους και να προσπαθούν να τους πραγματοποιήσουν.

Ιδιαίτερη μνεία αξίζει στην υπέροχη εικονογράφηση **Amy Louise Gibbins** που πλαισιώνει με τον πιο ταιριαστό τρόπο και απογειώνει την ιστορία με τα απίθανα σκίτσα και τα ζωηρά χρώματα.